

РЕШЕНИЕ

№ 7952

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1495** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК) и във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на по жалба на И. А. А. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място],[жк], вх. Б, ет.5, ап. 18 срещу Решение № 4-В/05.02.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не допуска последваща молба с рег. № УП6724/16.01.2025г. на ДАБ при МС от оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на чл. 76б, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ. Посочва, че при подаване на молба с рег. № УП 33461 от 15.01.2025г. не му е указано, че е необходимо да са налице нови обстоятелства, подкрепени с писмени доказателства. Излагат се съображения и за допуснати съществени процесуални нарушения, а също и за нарушение на изискванията на чл. 8, ал. 2 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент на Съвета от 13.12.2011г., не е съобразено с предвижданията на Решение на съда на ЕС от 17.02.2009г. по дело С-465/07, а региона в който ще бъде върнато лицето в държавата по произход насилието е в такава висока степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Иска се отмяна на оспорения адм. акт и връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от оспорващия и адвокат Г., служебно назначен процесуален представител. Счита, че следва да бъде уважена така подадената жалба и да бъде отменено решението на Интервюиращия орган като неправилно и незаконосъобразно. Намира, че органът не е изследвал обстоятелството относно местоживеенето на оспорващия, тъй като според него в момента има въоръжен конфликт във всички части на страната, за което е изложил в жалбата си съображения, водещи до отмяна на обжалвания адм. акт.

Оспорващият, чрез преводача заявява, че в района, в който е живял, в неговата област проблемите продължават. Неговата област е под властта на кюрдските сили, продължават военните действия, като има по пет, десет човека загинали. В областта продължава да съществуват групировки и е под обстрел.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, чрез пълномощника си юрисконсулт П. в съдебно моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана. Подчертава, че при проведеното интервю на жалбоподателя е разяснено на достъпен за него език, че следва да се представят нови факти и обстоятелства като доказателства, което не е сторено. Иска да се постанови решение, с което да се остави в сила обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. заявява, че така подадената жалба е неоснователна, а решението на Интервюиращия орган на ДАБ е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП 6724/16.01.2025 г. на РПЦ-С., Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), от И. А. А. Т., от мъжки пол, [дата на раждане] г. в [населено място], обл. Д. Ал зор, С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН].

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. В предишното първо производство председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), е издал решение № 11327 от 30.10.2024 г., с което е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на И. А. А. Т., решението се счита за връчено на 10.12.2024 г. Чуждият гражданин не е обжалвал административният акт.

Със съобщение с рег. № УП 17081 от 20.12.2024 г., оспорващият е бил уведомен, че има право да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. Връчени са му и указания за реда за подаване на молба за международна закрила, както и за последваща такава, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците подали молба в Република България на майчиния му арабски език.

В молбата си И. А. А. Т., заявява, че не може да се върне в държавата си на произход, защото обстановката ще застраши пряко негови неотменими права като правото на живот и свобода и ще бъде изложен на риск от тежки посегателства. Със заповед № ЦУ-РД 05-110/03.04.2023 г. на председателя на ДАБ-МС, М. З. Й. е определен за интервюиращ орган (л. 15). С Решение № 28 –ОК/24.09.2024 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба с рег. № УП 6724/16.01.2025 г. в ДАБ

при МС на И. А. А. Т., гражданин на С., на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като основния мотив на адм. орган е, че в последваща молба с рег. № УП 6724/16.01.2025 г. на ДАБ при МС, оспорващия не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Адм. орган е обсъдил представеното заверено копие на призовка, с дата на издаване 21.05.2024 г., като е посочил, че не може да се счете за ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на молителя или държавата му на произход. Информацията, която представя този документ и заявленията изложени в молбата е разгледал във връзка с информацията, която чуждият гражданин е представил в хода на първото производство за международна закрила, в представената бежанска история. В интервюто с рег. № УП 6724/31. 07 .2024 г. гражданина на С. е декларирал, че е напуснал страната си, защото има война, няма сигурност и има проблеми. Адм. орган е приел, че ако действително кюрдите са искали от него да стане войник и да се сражава с тях, а също и че ако той е заплашен за живота си е щял да изложи тези обстоятелства още в интервюто в първото производство за международна закрила.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 27/.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33,

ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи. Такава е хипотезата по чл. 33, ал. 2, б. "г" от Директива 2013/32/ЕС, който изрично определя като недопустима подадена последваща молба, когато не са се появили или не са представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определяне на гражданите на трети държави или лица без гражданство, на които е предоставена международна закрила за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (ОВ, L 337 от 20.12.2011 г.).

В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № № 4-В/05.02.2025г. което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № УП6724/16.01.2025г. на ДАБ при МС от И. А. А. Т. гражданин на С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба И. А. А. Т., не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че представените писмени доказателства реално не са нови, а са преценени при разглеждането в общо производство на предходната последваща молба. Копието на документа (призовка) по никакъв начин не доказва твърденията му за нововъзникнали проблеми в С.. Информацията в нея е относима единствено към потвърждение на представената пред длъжностните лица на ДАБ при МС информация от него в предходното производство за международна закрила. Копието на призовка е с дата на издаване 21.05.2024 г., поради което не може да бъде счтено като ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на молителя или държавата му на произход. Информацията, която представя този документ и заявленията изложени в настоящата молба, следва да се разгледат във връзка с информацията, която чуждият гражданин е представил в хода на първото производство за международна закрила, тъй като става въпрос за съществени

разминавания и несъответствия в представената бежанска история. В интервюто с рег. № УП 6724/31.07. 2024 г. гражданин на С. е декларирал, че е напуснал страната си, защото има война, няма сигурност и има проблеми.

Както е приел и адм.орган ако действително кюрдите са искали от него да стане войник и да се сражава с тях, а също и че ако той е заплашен за живота си, то е следвало да изложи тази информация още в интервюто в първото производство за международна закрила, а това не е сторено. Видно от приложеното по делото решение № 11327 от 30.10.2024г. е отказано от председателя на ДАБ да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Както се посочи по-горе, представената пред адм. орган копие на призовка с дата на издаване 21.05.2024 г., поради което не може да бъде счетено като ново обстоятелство от съществено значение за личното положение на молителя или държавата му на произход. В призовката, на която е представен превод на български е посочено, че е до оспорващия, и касае заповед да присъства на 03.06.2024г. в наборна служба Дер ал Зор, като носи лична карта, наборна книжка, удостоверение от учебно заведение. Съдът намира за основателен изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо твърденията в жалбата, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. По отношение на задължението за отбиване на редовна военна служба, за което се прави извод от представеното копие на призовката от май 2024г. следва да се посочи, че нежеланието да отбива задължителната военна служба, само по себе си, не би могло да е основание за предоставяне на статут. Следва да се съобрази и това, че след падане на режима на Б. А., въоръженият конфликт в страната е разрешен и няма рискове от извършване на военни престъпления, което изключва приложението на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. Същевременно следва да се има предвид, че задължението за отбиване на военна служба, само по себе си, не е основание за предоставяне на статут.

Съгласно Глава V, §167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване“. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба, сами по себе си, не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Вероятността да бъде мобилизиран не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване. Следва да бъде установено наличието на конкретни действия по преследване, а не хипотетичната възможност/опасност от мобилизация. В процесния случай нито се навеждат, нито се установяват такива факти.

Относно опасността от мобилизиране от страна на други военни групировки, извън редовната сирийска армия, следва да се има предвид, че след разрешаването на военния конфликт и установяване на новата власт и управление в С., такива рискове не съществуват, доколкото дейността на такива военни групировки е преустановена, страната е в процес на възстановяване и изграждане на

функциониращи държавни и административни структури. Приложена е актуална Справка № МД-02-78 от 03.02.2025г. относно състояние на сигурността в районите на И., Р., Х., Х., Д. ал, Зор, след падането на режима на Б. А., както и Справка вх. № МД-02-60 от 29.01.2025г. за актуалната политическа и икономическа обстановка/ към 29.01.2025г./ относно С..

Не на последно място следва да се посочи, че на оспорвания са връчени копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения и относно последваща молба за международна закрила. В този смисъл е неоснователно възражението в жалбата му, че не е знаел и никой не го е напътил, че е негово задължение да докаже нови обстоятелства.

Ето защо представената призовка от 21.05.2024г. сама по себе си не може да е достатъчно основание, за да се приеме, че е от съществено значение за личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение № 4-В/05.02.2025г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е правилно и законосъобразно, жалбата на И. А. А. Т., гражданин на С. следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. А. Т., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес [населено място],[жк], вх. Б, ет.5, ап. 18 срещу Решение № 4-В/05.02.2025г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което последваща молба с рег. № УП 6724/16.01.2025 г. на оспорвания не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ